

I *Pattalorinchinta intantum.*) Hęc hæreſis Monachifimi & operiſtarum fruticatio eſt, & ſolitudinis eius, quàm iſta hominum natio ſecuta eſt, atque amplexa, de qua meminit etiam Hierony. in Proœmio lib. 2. ad Gal. Nam vti ſe à communi hominum cœtu, tanquam ferè beſtię, monachi, ſubduxerunt, humanam mentem & naturam exuentes: ita varios errores genuerunt, multaque non tantum paradoxa inſtituerunt, ſed ab humanitate ipſa & beneuolentia, quę inter omnes homines eſſe debet, aliena probarunt, quòd à Deo in ſenſum reprobum ſunt traditi. Nec affirmari poteſt, vtrum Monachi hæreſicorum variorum patriarchę fuerint: an potius illi hæreſici Monachorum patriarchę & parentes. Pattalorinchitę ex huiusmodi luſtris & cauernis prodire: qui & Silentarii à ſilentio quod profitentur dici poſſunt, & à Caſſiano libro 4. De inſtitut. renuntiant. cap. 17. Tabenneſiotę Monachi videntur appellati, quòd in regione Tabennę (eſt autem Tabenne oppidum in extremis Ægypti & Cyrenaicę regionis finibus ſitum, quod Plinius videtur Tabidium appellaffe, & Garamantis attribuiſſe lib. 5. cap. 5. non multum deceptus: quia, vt eſt in Æthici Coſmographia nuper D. Joſiæ Simleri diligentia luce donata, & ab inferis reuocata, Cyrenaica regio etiam Garamantas habet) primùm hoc vitę genus fuerit inſtitutum & receptum. Id quod etiam Sozomeni autoritate confirmatur lib. 6. Hiſtor. Eccleſiaſt. ca. 28. Ex quo eodem loco apparet hanc hæreſin primùm in Ægyptiacis monaſteriis natam (nam illius præcipuę regionis monachos laudat Caſſianus, quòd umbrarum more fuerint ſilentes, & ἀλαλοί) circa ea
ipſa